

8 сцен а

Пред Солун. Шатрата на цар Калоян.

Близа Радул

Радул - Господарю!

Калоян - Какво има?

Радул - Стражата е заловила някакви танцувачки, долу пред стените на крепостта. ^{Искани}Щели да дават пантомима на войскарите.

Калоян - Забранявам! Не е хубаво по време на бран ^{войскарите}войните да се залисват по жени. Защо не изпълняват заповедта ми и пущат непознати люде в околността?

Радул - Ние ги задържаме, но едната от тях иска да се види с тебе...

Калоян - Коя е? Каква е?

Радул - Не казва. Само плаче и се моли...

Калоян - Доведи я!

Радул отива и довежда Ефросина.

Ефросина - Йоанис!

Калоян - Ефросина! Бърви, Радуле, остави ни сами!

Радул излиза.

Ефросина - Толкова съм ^{мечтала}мечтала този миг... Чакай да те видя... Колко висок и силен си станал. Нещо страшно и жестоко има в очите ти!...

Калоян - Остарял съм... ^{Калоян}Калоян...

Ефросина - Не, то е друго... ^{Калоян}Цар Калоян. Ти си цар Калоян, от когото всички треперят, от когото всеки се бои. Само аз не се боя. Аз те помня такъв, какъвто беше тогава... ^{Кресив}Моят княз... Горд и студен...

Калоян - А ти, Ефросина, ти какво правиш? Как попадна тук?